

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

An, quando utrique conjuges convertuntur ad fidem? paragr. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

CAPUT IV.

Matrimonium Infidelium, an sit Sacramentum? Remissivè.

Um hoc ad praxim non pertineat, habeat id Lector à Doctoribus citatis, ac citandis Sanchez, Pontio, Averfa, Gasp. Hurtado, aliisque.

CAPUT V.

De Indissolubilitate Matrimonii.

1. **V**T ea omnia, quæ ad indissolubilitatem spectant, cognoscantur, agam Primò, de indissolubilitate Matrimonii Infidelium sive ante, sive post susceptionem Baptismi. Secundò, de eadem, quæ inest, in Matrimonio rato Fidelium, Tertio, de eadem, quæ in consummato eorundem.

§. I.

indifferenter; ergo certum est, Matrimonium ex natura sua esse indissolubile. Antecedens conceditur ab omnibus Catholicis, & ferè etiam ab omnibus Ethnicis, & probatur communiter ex causa finali Matrimonii, quæ est suscipere, & educare, benèque instruere prolem: ad quod omnino requiritur, ut certum iniatur matrimonium. Consequentia vero probatur, nam, si matrimonium esset ex natura sua, sicuti ceteri contractus, dissolubile ex mutuo consensu contrahentium, possent relinqui viri, & uxores, & alii duci in matrimonium: ergo admitteretur ipsissima communicatio uxorum, & virorum, quæ negatur ab omnibus. Vide, quæ dicam mox §. 2. num. 6. Qua ratione autem concesserit Deus Judæis libellum repudii, quo relinquere suam uxorem, & aliam ducere poterant, vide apud Hurtad. & aliosque.

§. II.

An sit indissolubile Matrimonium Infidelium, quando utriusque conjuges per Baptismum convertuntur ad fidem.

d. Hurt. l. 1.
c. diff. 15.
alios citans.

1. **H**Oc, etiam consummatum, posse auctoritate Pontificis dissolvi, eo modo, quo inferius dicemus, iusta intercedente causa, dissolvi posse Ratum Christianorum, putant Navarrus, & Sanchez eum citans. Nec e Sanch. l. 1. gat vero communior opinio cum Azor, Co- 2. matr. d. ninch, & Pontio, quos sequitur, citatque Castropal. f. quibus adde Valqu. quem citat, & f. Castrop. excipit Averfa. g.

2. Ne autem turpiter labaris, bene distingue. Vel enim matrimonium infidelium consummatum, sive solum Ratum ante Baptismum, etiam est consummatum post illum, vel consummatum ante Baptismum; tamen post Baptismum consummatum non est. Si illud prius, omnes conveniant, nulla auctoritate dissolvi posse, ut potè jam matrimonium Christianorum consummatum representans indissolubilitatem Christi cum Ecclesia, & Verbi Divini cum Humana Natura, æquè ac representant cætera Fidelium consummata matrimonia. Si vero posterius, tunc erit in opinione positum, an dissolvi aliqua tandem ex causa possit.

3. Et quidem (ut dicebam) Sanc. cū Navarro affirmat. Ratio est, quia tunc illud matrimonium

a. Supr. Tr. An Matrimonium Infidelium ante conversionem initum sit indissolubile?

1. **M**atrimonium Infidelium, sive sit consummatum, sive sit ratum dumtaxat, id est nondum consummatum (sic loquamur claritatis gratia, nam ceterum Matrimonium Ratum propriè est Matrimonium contractum per verba de præsentibus inter Fideles, quod nondum sit consummatum, ut supra diximus) Matrimonium, inquam, dictum Infidelium est ex natura sua indissolubile. Ita Pontius & aliique contra Sanc. & aliosque.

2. Ratio à posteriori ducitur ex illis verbis Genesis 2. Quamobrem relinquet homo Patrem, & Matrem, & adhærebit uxori suæ (ecce Matrimonium ratum) & erunt duo in carne una (ecce consummatum.) Cum enim Deus dicat (relinquat, adhærebit, erunt) notat ejusmodi esse naturam Matrimonii, non vero ipsum Deum, sic positivè velle constituit.

3. Ratio vero à priori præcipua est (nam alias vide apud Hurtadum, & citatos) quia certum est, illicitum esse concubitum vagum, & communicationem uxorum, & virorum

monium assimilatur Matrimonio rato Fidelium, quod, ut dicemus, potest solvi per ingressum in Religionem. Sed, ut item dicebam, Azor, aliique modo citati negant, quia illud Matrimonium, quamvis antè Baptismum consummatum, consummatum tamen est, & nunc, cum firmus post Baptismum, non est ratio, cur carere debeat prærogativa Matrimonii Fidelium. Ergo sicuti alia Fidelium consummata Matrimonia nulla auctoritate dissolvi possunt, quia id Christus Dominus nunquam concessit, ut mox c. 7. dicemus, ita, & hoc.

4. Utraque sententia fatente etiam Castropal. loc. cit. qui hanc posteriorem amplectitur) probabilis est. Et certè utraque, non, nisi in verosimilibus conjecturis innititur.

5. Inquires. Si vir hic conversus (hac voce compendiosa utimur, cum volumus significare: Infidelem suscepisse Baptismum) si hic, inquam, vir habuisset in Infidelitate plures simul uxores, vel primam, & secundam repudiasset, & haberet in præsentia tertiam, vel quartam, atq; ad fidem converterentur, quamnam ex his pro legitima uxore retinebit?

Respondeo, omnino quam primam duxit, etiam si cum prima solum haberet Matrimonium ratum, cum aliis vero Matrimonium consummasset. Ratio est, quia ut §. præced. vidimus, Matrimonium etiam dumtaxat ratum, est natura sua indissolubile. Cum ergo vinculum primi Matrimonii nunquam dissolutum fuerit, cætera Matrimonia subsequente nulla fuerunt, & consequenter, non nisi prima est legitima, & vera uxor suo viro legitimè restituenda. Ita deciditur c. *gaudemus de divortio*, & id esse certum in Ecclesia, notat Averfa. a

a Aver.

qu. 2. matr. sect. 4. V. Et confirmatur.

b Aver. lo. c. & sect.

6. V. In

hac re.

c Castrop.

de spons. d.

3. q. 2. §. 2.

24. 1.

§. III.

Matrimonium Infidelium, quando alter ex conjugibus convertitur ad fidem, dissolubile est.

1. EX tribus saltem capitibus dissolvi potest Matrimonium, etiam consummatum, Infidelium, quando alter per Baptismum venit ad fidem.

Primò, ex eo, quod conjux Infidelis discedat à converso, & nolit cum eo habitare, non ob aliam rationem, nisi, quia is fidem amplectus est.

Secundò ex eo, quod, quamvis habitare cum converso velit, Creatori tamen injuriam irroget, puta, si Christum Dominum contemnat, si ejus cultum prohibeat, si familiam fortè se convertere volentem quoquo modo impediatur.

Tertiò, si Fidelem conjugem excitet ad quodlibet peccatum; id enim est, etiam Creatori injuriam asserere.

2. Hæc ita se habere, non aliunde efficaciter probatur, quam ex Christi dispositione nobis promulgata per Sanctum Paulum 1. ad Corint. 7. qui de conjugibus loquens dicit: *Quod, si Infidelis discedit, discedas; non enim servituti, id est ligamini conjugali subjectus est frater, aut soror in hujusmodi; & in hunc sensum, ad quem nos hæc verba asserimus, semper intellexit, immo definit Ecclesia. d. d. C. Quæ-*

3. Et quidem primum caput ex dictis discessio est Physica, secunda, & tertium est decessio Moralitatis, ut concordati sensu omnes Doctores explicant. Id autem sic disposuit Christus Dominus in favorem Baptismi, ne scilicet Baptismus assereret onus coelibatus, vel pateretur baptizatus periculum perversionis.

4. Inquires obiter. An Infidelis peccet non solum nolendo se convertere, sed etiam alio novo peccato nolendi sequi suam conjugem?

Respondeo, peccare novo peccato, quia non solum facit contra legem Christi universalem obligantem ad Baptismum, sed etiam contra specialem legem Matrimonii, ne detur justa Divortii causa, qualem certè nunc ex ipse dat. Ita Sanchez. e

5. Dixi autem nu. 5. (ex tribus saltem capitibus)